

Hiertebrand

Ásmegin

Jeg vil rive hende i Filler
om hun ei giver ham til mig
klore hendes Øine
saa han igen kun vil se mig;
hendes Blod skal koges tørt
i en Gryde paa hedensk Ild
Intet af hendes skiøre Krop
vil mere føle dig

Jeg hader hin vakre Siæl hun haver
Intet Had i sig
Om hun atter vil hiemsøge mig
intet Frygt jeg haver

Husbondens Ælsk bliver til Had fra mig
jo flere du vinder, jo mere hader jeg dig
Skiødesløs og yndig ingen Fregne paa din Kind
Paa dine natlige Stier skal du snart tørre ind

Alle Mænd din Barm vil have
De ere troldbundne af dig
Dit lyse Haar bølger sig i Vinden
naar du danser rundt i Hei

I mit Hierte brinder du
findes ei Had i dig
Dit rene Blik vil svinde hen
-din Siæl dør i Nat

Dit Blod rinder paa min Kind
Dine Læmmer rives af
Dat Haar skal nappes eet for eet
I denne Nat ditt haan skal ende
Jeg ofrer nu dit Liv
for alle sultne Skiøgers Lyster
Ingen vil ei mere føles numne
af dit pathetiske uskyldige Smil

Du skal brinde
Du skal visne hen
Din Krop skal raadne bort
til ingen mindes dig

Jeg kutter op dit Bryst
grafser ud af din skønne Levning
Hiertet banker, raskt som Hiort
til det knuses mellem Steen;
dine Indvolde bliver spredt paa Fieldet
-sultne Dyr vil komme hist
De vil renske dit Væsen bort,
og fierne dig fra mit Aasyns vrede

I sorte Nætter saa haaber jeg
du hiemsøger mig,
da skal jeg vise dig hvad
du gjorde mod mig

Alle Mænd din Barm vil have
De ere troldbundne af dig
Dit lyse Haar bølger sig i Vinden
naar du danser rundt i Hei

Jeg haver et Snev af dig i mig,
men du fortrænger det
Ingen ser mig i Skyggen bag dig
Din Lykke spiser mig
Jeg vil ei længre falmes ved siden af dig
Sol skal skinne igen
Sit rene Blik vil svinde hen
-din siæl dør i Nat